

Nr 429.

Av herr **Wallerius m. fl.**, om införande av omröstningsapparat för voteringar i riksdagens kamrar.

Till fördel för riksdagsarbetet vore det — efter allt att döma — om röst-räkning med namnupprop bleve ersatt med omröstning medelst apparat. En onödig tidsutdräkt, som gör sig mest kännbar, då mot slutet av riksdagen ärendena anhopas och plena bliva långvariga, skulle därigenom före-kommas. Uppresningsförfarandet, som oftast tillämpas vid votering, går visserligen fort, såsom kommittén för utredning angående riksdagens arbets-former framhåller (s. 138), varför denna funnit, att något större behov av elektrisk voteringsmaskin knappast kan anses föreligga, och ej heller funnit tillräckliga skäl till att framställa något förslag i denna detalj. Uppenbart är emellertid, att rösträkningen vid varje beslut så att säga ligger till hands såsom det enda fullt klara sättet för ett avgörande, och fråga är, om icke dess användande i ej ringa mån motverkas av den nuvarande rösträkningens omständlighet. Och med den försiktighet, varmed uppresningsförfarandet handhaves av presidiet, och med den möjlighet, varje kammarledamot har att därefter begära rösträkning, torde man likväl principiellt — med hänsyn till vikten av riksdagens beslut — ha skäl att önska ett underlättande av rösträkningsförfarandet.

I finska riksdagen användes, som bekant, elektrisk omröstningsapparat. Bestämmelserna angående omröstningen där igenfinnas i Arbetsordningen för riksdagen § 45: »Omröstning verkställes medelst omröstningsapparat eller, därest talmannen i något fall så bestämmer, genom uppstigning» etc. — Voteringsmaskinen är utförd av telefonaktiebolaget L. M. Ericsson och avsedd för slutna omröstning och för 199 riksdagsmän. Den varje riksdagsman tillhöriga anordningen består av två tryckknappar, en märkt med »ja» och en med »nej», monterade i fördjupningar i pulpeten och med en signallampa mellan dem, vilken tändes till tecken på att rösten »gått fram». Genom tryckning på båda knapparna nedlägges rösten. Talmannen har en manöverapparat, som dirigerar omröstningen. På väggen vid talmannens plats är anbragt en ljustablå, på vilken röstresultatet framträder i lysande skrift, därvid icke allenast ja- och nej-röster, utan även blanka röster och icke röstande platser angivas.

Denna voteringsmaskin — om vilken utförlig beskrivning föreligger i tryck — kan förses med anordningar för öppen omröstning, protokollföring av resultat, den förseglade sedelns utväljande m. m.

Den finske statsministern Tanner har i en intervju betecknat den av finska riksdagen använda maskinella voteringsanordningen såsom helt enkelt storartad.

I fall en motsvarande anordning godtages för den svenska riksdagen, erfordras författningsändringar, som möjliggöra dess användning; och det torde få överlåtas åt utskottets sakkunskap att utforma dessa. Bestämmelser angående ifrågavarande omröstningssätt torde liksom i den finska riksdagens arbetsordning böra åtföljas av supplementära dylika, avseende t. ex. det undantagsfall, att apparaten icke kan användas, då rösträkning med namnupprop torde träda i stället. — Det är givetvis bäst, att utskottet också föranstaltar om ärendets utredning i övrigt.

Under hänvisning till vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att införa omröstningsapparat för voteringar

och att utskottet måtte föranstalta om nödig utredning och formulera erforderliga författningsändringar härför.

Stockholm den 20 februari 1932.

Adolf Wallerius.

Gust. Mosesson.

Anders Hansson,
Trollhättan.

Bertil Mogård.

Arne Forssell.

Thore Alströmer.

A. Olsson
i Mora.